

Celelalte părți din procedură: Intel Corporation Inc., Association for Competitive Technology, Inc., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Concluziile

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, cu excepția punctului 3 din dispozitiv;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului;
- soluționarea odată cu fondul a cererii privind cheltuielile de judecată.

Motivele și principalele argumente

Recurenta invocă șase motive de recurs.

Primul motiv de recurs: examinarea în hotărârea atacată a întinderii analizei din decizie ⁽¹⁾ privind criteriile de acoperire și durata este *ultra petita*. În plus, hotărârea atacată săvârșește o eroare de drept prin faptul că respinge orice apreciere generală a capacității practicilor Intel de a exclude concurența, având în vedere toate împrejurările relevante ale speței, și interpretează eronat indicațiile furnizate în această privință în Hotărârea Curții din 6 septembrie 2017, Intel/Comisia, C-413/14 P, EU:C:2017:632.

Al doilea motiv de recurs: examinarea de către hotărârea atacată a criteriului concurentului la fel de eficient (criteriul AEC) utilizat în decizie încalcă dreptul la apărare al Comisiei.

Al treilea motiv de recurs: examinarea de către hotărârea atacată a criteriului AEC din decizie în raport cu Dell săvârșește o eroare în ceea ce privește nivelul probatoriu, denaturează sensul clar al elementelor de probă, aplică un raționament contradictoriu și încalcă dreptul la apărare al Comisiei.

Al patrulea motiv de recurs: examinarea de către hotărârea atacată a criteriului AEC în raport cu Hewlett-Packard Company săvârșește o eroare în ceea ce privește nivelul probatoriu, încalcă dreptul la apărare al Comisiei și cuprinde mai multe alte erori de drept.

Al cincilea motiv de recurs: examinarea de către hotărârea atacată a criteriului AEC din decizie în raport cu Lenovo săvârșește o eroare în ceea ce privește interpretarea criteriului AEC și a articolului 102 TFUE, denaturează elementele de probă și încalcă dreptul la apărare al Comisiei.

Al șaselea motiv de recurs: în măsura în care hotărârea atacată se bazează pe examinarea de către aceasta a criteriului AEC din decizie în scopul anulării în parte a deciziei, această hotărâre nu ține seama în mod corespunzător de implicațiile constatărilor deciziei asupra criteriului AEC.

⁽¹⁾ Decizia C(2009) 3726 final a Comisiei din 13 mai 2009 privind o procedură inițiată în temeiul articolului [102 TFUE] și al articolului 54 din Acordul privind SEE (Cazul COMP/C-3/37.990 – Intel).

**Recurs introdus la 15 aprilie 2022 de Arysta LifeScience Great Britain Ltd împotriva Hotărârii
Tribunalului (Camera a șaptea) din 9 februarie 2022 în cauza T-740/18, Taminco și Arysta LifeScience
Great Britain/Comisia**

(Cauza C-259/22 P)

(2022/C 222/33)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Arysta LifeScience Great Britain Ltd (reprezentant: C. Mereu, avocat)

Celelalte părți din procedură: Comisia Europeană, Taminco BVBA

Concluziile recurenței

- anularea hotărârii atacate și
- anularea regulamentului atacat ⁽¹⁾ și acordarea în favoarea recurenței a cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și procedurii în fața Tribunalului sau acordarea în favoarea recurenței a cheltuielilor de judecată aferente prezentului recurs și trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că dreptul la apărare al recurenței se limitează la dispozițiile specifice prevăzute la articolul 12 alineatul (3) și la articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul 844/2012. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a considerat că procesul de reînnoire a aprobării unor substanțe este de natură administrativă și, prin urmare, recurenta își poate exercita dreptul la apărare dincolo de dispozițiile prevăzute în cadrul juridic relevant care prevede în mod explicit un asemenea drept (de exemplu, Regulamentele 1107/2009 ⁽²⁾ și 844/2012 ⁽³⁾).
2. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat că recurenta nu poate retrage din dosarul său de notificare una dintre utilizările sale reprezentative. În temeiul Regulamentelor nr. 1107/2009 și nr. 844/2012, libertatea de alegere a utilizărilor reprezentative la începutul procesului de reînnoire reflectă și implică în mod necesar libertatea de a le retrage în cursul unui astfel de proces.

Tribunalul a săvârșit de asemenea o eroare de drept atunci când a statuat că sunt aplicabile Orientările administrative ale Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară (EFSA). Procesul de reînnoire este un proces unic ce combină două faze interconectate. Prin urmare, este irelevant faptul că Orientările administrative ale EFSA se referă la procesul care începe cu „depunerea unei cereri și se încheie cu adoptarea și publicarea concluziilor EFSA” și că, în consecință, retragerea ar putea avea loc numai în prima etapă în fața EFSA.

3. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și/sau a denaturat elementele de probă, ajungând astfel la o concluzie juridică greșită, referindu-se la utilizarea pe frunze a substanței pentru a justifica concluziile privind utilizarea în vederea tratării semințelor. Acesta s-a referit în mod inconsecvent la aspecte legate de utilizările pe frunze – pe care recurenta le-a retras – pentru a concluziona că „Comisia nu era obligată să își întemeieze regulamentul de punere în aplicare atacat numai pe motive legate de utilizarea substanței tiram ca tratament al semințelor.”

În plus, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și/sau a denaturat elementele de probă atunci când a statuat că Comisia a modificat în mod corect regulamentul în litigiu pentru a reflecta retragerea utilizării pe frunze. Regulamentul atacat continuă să susțină nereînnoirea substanței tiram pe baza unor aspecte referitoare la utilizarea pe frunze [de exemplu, considerentul (8) al regulamentului atacat are următorul cuprins: „Autoritatea a identificat un risc acut ridicat pentru consumatori și pentru lucrători generat de aplicarea pe frunze prin pulverizare a substanței tiram.”], care a fost retrasă de apelantă.

4. Tribunalul a săvârșit o eroare de drept, a denaturat elementele de probă și/sau și-a întemeiat concluziile pe o motivare incoerentă și/sau pe o motivare insuficientă atunci când a considerat că metabolitul M1 este relevant pentru evaluarea utilizărilor în vederea tratării semințelor. Orice referire la metabolitul M1 – legat direct de utilizarea pe frunze – ar fi trebuit să nu fie luată în considerare de Tribunal din cauza retragerii unei astfel de utilizări.

Tribunalul a procedat la fel atunci când a statuat că există un risc pentru utilizările în vederea tratării semințelor din cauza prezenței metabolitului DMCS. Riscul trebuie considerat acceptabil pentru tratarea semințelor în ceea ce privește metabolitul DMCS, deoarece ratele sunt mult mai mici pentru tratarea semințelor și au fost detectate sub pragul de îngrijorare.

5. Tribunalul a interpretat în mod eronat principiul precauției și/sau a săvârșit o eroare de drept și/sau a denaturat elementele de probă din dosar, ajungând astfel la o concluzie juridică greșită atunci când a considerat că Comisia a efectuat o evaluare de impact corectă în temeiul principiului precauției. Or, Comisia nu a efectuat nicio evaluare de impact, ci a concluzionat pur și simplu că „riscurile și problemele identificate prevalează asupra impactului unei posibile pierderi a substanței”. Comisia ar fi putut cel puțin să precizeze elementele pretins luate în considerare pentru a ajunge la o astfel de concluzie.

-
- (¹) Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2018/1500 al Comisiei din 9 octombrie 2018 privind nereînnoirea aprobării substanței active tiram, precum și de interdicere a utilizării și a vânzării semințelor tratate cu produse de protecție a plantelor care conțin tiram, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare, și de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 540/2011 al Comisiei (JO 2018, L 254, p. 1).
- (²) Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO 2009, L 309, p. 1).
- (³) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 844/2012 al Comisiei din 18 septembrie 2012 de stabilire a dispozițiilor necesare pentru punerea în aplicare a procedurii de reînnoire pentru substanțele active, prevăzută în Regulamentul nr. 1107/2009 (JO 2012, L 252, p. 26).

Ordonanța președintelui Curții din 11 martie 2022 – Comisia Europeană/Republica Federală Germania

(Cauza C-57/20) (¹)

(2022/C 222/34)

Limba de procedură: germana

Președintele Curții a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 87, 16.3.2020.

Ordonanța președintelui Camerei a treia a Curții, îndeplinind funcția de președinte al Camerei a noua din 4 martie 2022 (cerere de decizie preliminară formulată de Landesgericht Korneuburg – Austria) – Airhelp Limited/Austrian Airlines AG

(Cauza C-164/20) (¹)

(2022/C 222/35)

Limba de procedură: germana

Președintele Camerei a noua a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 230, 13.7.2020.

Ordonanța președintelui Camerei a doua a Curții din 1 februarie 2022 – ViaSat, Inc./Comisia Europeană, Inmarsat Ventures SE, fostă Inmarsat Ventures Ltd

(Cauza C-235/20 P) (¹)

(2022/C 222/36)

Limba de procedură: engleza

Președintele Camerei a doua a dispus radierea cauzei.

(¹) JO C 9, 11.1.2021.